

1867-08-10

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

Georgia Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Himmelbjerget, Silkeborg

Arkivplacering:
Mappe 6 nr. 10

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard skriver om sine malerture omkring Himmelbjerget. Han ville ønske Georgia og børnene kunne komme på besøg, men skønner at de ikke har råd. Han mødte en forsamling, hvor der var en frøken Schougaard, men konstaterede de ikke er i familie.

TRANSSKRIFTION

Himmelbjerget 10 Aug. 1867

Tak for Dit Brev, min kjære G! og Tak ogsaa Børnene for deres, [har] [Overstreget: havde] Cathrine selv dicteret sit? Jeg havde lidt ondt ved at forstaae Din Tegning men endelig gik det op for mig, men jeg begriber ikke hvorledes I faar Sengen flyttet saa langt. Hugorm kan jeg ganske sikkert ikke skaffe og det bliver vel vanskelig med Tyttebærrene Ak Du kjære G, jeg fik en saa underlig Fornemmelse omkring Hjertet ved Tanken om Eders Besøg, men vi har ikke Raad, ellers lod det sig godt gjøre, nu vil vi glæde os til Gjensynet i Hjemmet. Jeg har idag været en lille Oplevelses Tour i den nærmeste Omegn, saadan omkring i Kroge, og seet deilige Ting, blot jeg faaer Veir til at male noget af hvad jeg seer, det har rigtignok knebet i den sidste Tid. Nu maa Du have lidt Dagbog. Jeg gik dersom jeg sidst skrev, ud at male, paa Heden Østen for Bjerget, Selskabet jeg skrev om, som ventedes, hørte jeg synge fra en Udsigtspynt lige imod mig, det lød smukt, især en af Blichers jyske Viser blev sunget deilig flerstemmig; jeg traf sammen med dem paa Kolden og gjorde Bekjendskab med Nørregaard og Baagør. Touren var gjort for en Partor Klampmann, der blev

●2●

sunget endnu en Sang, Nørregaard var Forsanger han har en deilig Stemme, det hele var yndigt fredeligt og skjønt. Tirsdag Morgen var der kommet en Vogn med Gjæster før jeg var staaet op, da jeg kom op vare de gaaede en Tour, af Nysgerrighed saa jeg paa Kufferten efter Navn og læste Ingeniør Christiansen, det var dem, Jensen, Dagmar hans Søster og to Døttre, med dem kjørte jeg saa Touren rundt til alle de Udsigter jeg ikke før havde seet, nemlig et [?], 2 blev dog glemt; jeg havde tænkt at tilbringe nogen Tid i Vesterskoven, men det opgav jeg ved at see at, det skilte sig ikke saa væsenligt fra hvad her er at jeg vilde skifte for den Skyld, men derimod vil jeg nok nogle Dage til Carol: Amalies Hus (Tindbjerg) det er pompøst, der traf jeg sammen med Fru Poul Møller, Jensen besørger i Sommer Enricos Vidistriet, jeg kom derved tillige et godt stykke ud paa den flade Hede. Det hele var en skjøn Tour som endte paa Himmelbjerget Onsdag d. 7de Jensens Fødselsdag. Her kommer mange Fremmede, de

vexle idelig, jeg gjør behagelige Bekjendtskaber, men løfter en aldeles ... i dem og har vel allerede glemt de fleste igjen. Forleden Nat, jeg var gaet i Seng, kom her et

●3●

muntert Selskab, [?smukke] unge Piger og jeg hørte gjentagne Gange Navnet Frøken Skovgaard, jeg blev naturligvis meget nysgerrig, kiggede ud af Vinduet, de sad nemlig og spiste ved Lys lige udenfor, og saae at de vare smukke, Kl 3½ vaagnede jeg og da det var en smuk Morgen og der begyndte at blive levende i Huset stod jeg ogsaa op og fik Selskabet samlede paa Kolden for at see Solen staae op, det var et mærkværdigt Syn at see alt under os dækket af tæt Taage kun hist og her nære og fjern Høider stikke op over de forunderlige bølgende Taageformer, og over det hele en deilig Morgenhimmel, snart blev det til Regn og Kulde, men Selskabet var alligevel muntert, vi gjorde da Bekjendtskab, de var naturligvis ogsaa nysgerrige (Selskabet bestod af 2 Frk: Skovgaard og 2 Frk: Monberg og en Hr: Monberg fra Horsens og en Grosseer Valbik, Søn af Thohr maleren; det var meget vakkre Damer jeg havde intet imod at have dem til Nuser, jeg spurgte hvorledes de stavede Navnet, de svarede Skov, men tilføiede: det skulde rigtignok være Schou, men siden Tydskerne vare her havde forandret det, vi |ere| [Overstreget: vare]

●4●

altsaa ikke i Slægt. Her har ogsaa været en Hr Hegen Broder til Fru Bützon, en dannet og vakker Mand. Men nu God Nat! min kjære velsignede G. Kl er 10 ¼ . - God Morgen, min kjære G! det er trist Veir, det begynder nu at knibe med Taalmodigheden, jeg er ikke rykket synderlig videre siden jeg pralede med min Virksomhed i mit sidste Brev, det er en streng Sommer. Hvad Randstenene angaar, da maa det blive til jeg kommer hjem, ellers bliver det ikke gjort som jeg vil have det. Jeg talte nys med Værten, det kan vist lade sig gjøre at sende Tyttebær herfra med Posten. Forsendelsen vil vel blive noget dyr men Bærrerne vil vist blive billige da her ser ud til iaar at blive Masser af dem, |men| [Overstrege: at] forsendes |dem| bedst ikke syltede. Jeg er ikke oplagt videre, Papiret er ogsaa næsten fuldt, derfor vil jeg nu slutte.

Hils Alle Du ved nok, navnlig Meta, hvor længe bliver hun?

Lev vel min kjære G.

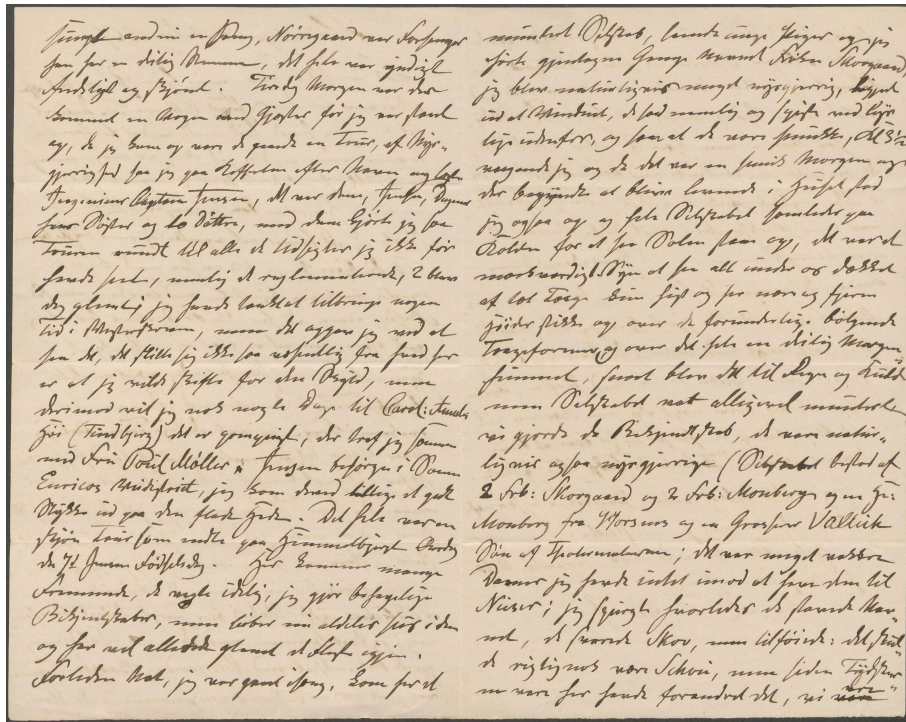
Din Mand

Årsmødet 10 Aug 1867.

Det for dit Brev, min kjære G! og tak for
Brevet for den, ^{der} Catharin Peters datter
sit? Jeg fandt lidt andet end et par
Tingning men endelig gik det og for mig, men
bryder ikke forleden 7 point Penge stillet for
langt. Jeg tror den 1/2 guld og 1/2 sølv
stykke og det bliver nok uanfælgelig med
Tingten
At du kjære G, is for en for uendelig
med ombring fjævel med tanken om
Penge, men vi for ikke da, eller det
godt gjort, vi vil vi glade og vil
Jeg er idet ord en lille
Christophers Tors i den uendelige Penge, for
ombring i Penge og for det til
for den Altid vil et uendelig ord og for
det for vil det endelig i den sidste Tid. Vi
men du for det du for. Jeg vil det for
Penge, end et uendelig, for det for
staldet jeg for den, som endelig, for
en vil det for den, det vil det for
af Blikkens vil det for den vil det for
mig; jeg vil det for den vil det for
gode vil det for den vil det for
og vil det for den vil det for

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

altspaa ikke i Olygte - Giv for og for end
nu for Høgen Broder til sin Bøttgave, en
dame og en anden Mand. Men min god
Mød! min Hjerte med dig. Alre 10^{1/2}.
- God Mogen min Hjer G! Alre et brist Mær,
At begynde min et brist med taalmodighed, jeg
er ikke rigtigt sigende lig andre siden jeg galede
med min blodsprængt: med sidste Brødd, at
er en streng Ommær. Givd Skandsten
engas, da man at bliv til jeg kommer hjem
altre bliv at ikke gjord som jeg vil for at.
Jeg ville mig med Mær, at kan mig lad jeg
gjøre et sand Tjænder for for med Høgen, der
altre vil vil bliv noget stj min Brødder vil
vil bliv billig, da for for ind til en at bliv
Mær at den, at forpænde ^{der} ~~der~~ ikke sigende.
Jeg er ikke aflegl andre, Kædet er og for end
fille, der for vil jeg min stille.
Jils Alle din med end, navnlig Mær,
for lang bliv for?
for vil min Hjer G!
din Mær